

Büyük günah ve nikâh

“Büyük günah işleyen birisi dînden çıkmış olur mu, evli ise nikâhı düşer mi? Nikâh tazeletmesi gerekir mi?”

Adına kebâir de denilen; adam öldürmek, kumar oynamak, içki içmek, anneye ve babaya âsi olmak, zinâ yapmak, iftirâ atmak, gıybet etmek, yalan söylemek, yalan yere yemin etmek, yalancı şahitliği yapmak, hırsızlık yapmak... vs. gibi büyük günahlar hiç şüphesiz hem toplum hayatı açısından, hem de kişinin îman ve ibâdet hayatı açısından çok vahim sonuçlar doğuran ve aynı zamanda seyyiât olarak da bilinen, kötülüğü herkesçe teslim edilmiş davranış şekilleridir.

Kimisi bazen bir aile fâciâsına, kimisi bazen bir toplumun top yekûn mânevî buhran ve mahviyetine kadar götüren, ama her birisi muhakkak fertlerin ahlâkî dejenerasyonuna sebep olan büyük günahların en ortak ve en dehşetli özelliği; her birisinde küfre gidecek bir yolun bulunması, tevbe ve istiğfar edilmediği takdirde bir mânevî yılan gibi kalbi ısırması ve kalbi siyahlandırmaya başlaması, hattâ siyahlandıra siyahlandıra tâ îmân nûrunu çıkarıncaya kadar kalbi katılaştırmasıdır. Kalp günah işleye işleye letâfetini kaybettiği ve katılaştığı takdirde, günah yazan meleklerin varlığı kendisini rahatsız eder, Cehennem’in inkârına doğru içinde şeytânî bir vesvese ve meyil oluşmaya başlar. Cehennem olmadığına dâir içinde küçük bir şüphe belirse veya bir demagoji dinlese, büyük bir bürhan ve delil gibi sarılmak ister ve Allah muhafaza küfre kadar kendisini sürükleyebilir.¹

Fakat; büyük günah işlemiş olan birisi Allah’ın haram dediklerini haram olarak bildiği, öylece îman ettiği ve inkâra yeltenmediği takdirde mü’mindir; dînden çıkmaz; dinden çıkmadığı için nikâhı düşmez. Nikâhı düşmediği için nikâh tazeletmesine gerek yoktur. Çünkü nikâhı sahihtir.

Bu mes’ele geçmişte Mu’tezile mezhebi ile Ehl-i Sünnet mezhepleri arasında çok münakaşa konusu olmuş; Mu’tezile mezhebi, büyük günah işleyen birisinin îman dâiresinden çıkacağına hükmetmiş; ancak bu hüküm Ehl-i Sünnet mezheplerince eleştirilmiş, itibar edilmemiş, yanlış ve isâbetsiz görülmüştür. Meselâ, İmam-ı Azam, Fıkhü’l-Ebsat adlı eserinde günah işleyenlerin kâfir olduğu idiâsını reddetmiştir. Bedüzzaman Hazretleri de, “Bir günah-ı kebîre ile îmandan çıkmadığı gibi; şems

garbtan tulû etmediğinden tevbe kapısı açıktır”2 diyerek, Mu'tezile'nin hükmünün isâbetsiz olduğunu kaydetmiş ve günah-ı kebîre işleyenin nasıl mü'min kalacağını insanın fitratına inerek îzah etmiştir.

Bedüzzaman (ra) bu bağlamda, insanda hissiyât gâlip olsa aklın muhakemesini dinlemeyeceğini, heves ve vehmin hükmedeceğini; his, heves ve vehmin ise hâzır bir lezzeti Cennet'teki gâyet büyük bir mükâfâta tercih edeceğini; hazır bir sıkıntıdan, ilerideki Cehennem azabından ziyade çekineceğini; çünkü tevehhümün, his ve hevesin ileriye görmediğini, nefis de yardım ettiği takdirde îmânın mahalli olan kalp ve aklın susacağını ve mağlup olacağını; şu halde büyük günahları işlemenin “îmansızlıktan” gelmediğini; his ve hevesin galebesiyle, aklın ve kalbin mağlûbiyetinden ileri geldiğini beyan ve ispat etmiştir.3

Eskiden beri büyük günah işleyenlerin, ne olur ne olmaz diyerek nikâh tazeletme yoluna gitmeleri, Mu'tezilenin bu yanlış hükmünden, bir şuur altı tezahürü olarak kaldığı söylenebilir. Ancak yanlış bir tezahür ve isâbetsiz bir hassasiyet olduğunu hemen belirtmeliyiz. Çünkü nikâh irtidat ile, dinden çıkmak ile, küfre girmek ile, inkâr etmek ile düşer, âmennâ; ama inkâr etmedikçe günah işlemiş bir Müslüman dinden çıkmış olmaz ki nikâhı düşmüş olsun! Nikâhı düşmeyen birisinin ise nikâh tazeletmesine hiç gerek yok. Yani onun mes'elesi eşiyle kendisi arasında değil; Rabb'i ile kendisi arasındadır. Zâten bu kişinin içinde bulunduğu vicdan azabı ve kalbî muhasebesi de, inkâr etmediğinin, mü'min olduğunun ve kendisini îman ve İslâmiyet ölçüleri içerisinde sorguladığının delilleri değil midir?

Bu durumda günahkâr bir Müslüman'ın nikâh tazeletmek yerine; tevbe ve istiğfara ehemmiyet vermesi, yaptıklarından gerçek mânâda pişman olması, kalben gerçekten nedâmet duyması, bir daha aslâ yapmayacağına dâir Cenab-ı Hak'a söz vermesi, günahı kul hakkını içeriyor ise helâlleşmesi ve bundan böyle kötülüklerden uzak durması; kendisinin Cenab-ı Hak tarafından bağışlanması için önemli adımlardır.

Yoksa sadece yüzeysel olarak nikâh tazeletme yoluna gitmesi, kendisini bu gûnahtan arındırmayacağı gibi; bütün nazarlarını nikâhın selâmetine tahsis ettiği ve Allah'ın af ve mağfiretini unuttuğu için, daha vahim ve daha dehşetli bir hatâ içine düşmüş olacağını da, aslâ akıldan uzak tutmamalıdır. Selâmlar...

Dipnot:

1- Lem'alar, s. 15;

2- Hutbe-i Şâmiye, s. 89;

3- Lem'alar, s. 80